

tekerne, hvad Læringspørgsmaalet er for mange Arbejdsgivere i Haandværket, et Spørgsmaal om billig Arbejdskraft, og man kan derfor godt forstaa, at der fra Medhjælpernes Side er udfoldet og fremdeles udfoldes stærke Bestræbelser for at faa en Begrænsning af Discipelantallet. Det ser maaske lidt mindre fremskridtsvenligt ud, og jeg har aldrig været Tilhænger af, at man lukkede for et Fag, naar man ikke ligefrem var pisket dertil, men jeg mener dog, Spørgsmaalet her er et noget andet, idet det her drejer sig om et monopoliseret Fag, der ikke kan søges af enhver, altsaa heller ikke af Farmaceuterne; disse kan kun blive Apotekere, naar der bliver et Apotek ledigt eller et nyt oprettet, og det viser sig, at den Gennemsnitsalder Medhjælperne har, naar de opnaar at blive Apotekere, er over 52 Aar. Det kunde for Resten nok være heldigt, om Adgangen til at blive selvstændig Apoteker indtraadte noget tidligere, end Tilfældet er nu, men det vil vist blive værre endnu i Fremtiden. Der er for Øjeblikket ca. 700 fast ansatte Medhjælperne.

Det ærede 8de tingvalgte Medlem gjorde en Bemærkning om, at han vidste ikke, hvorfor der skulde være en fast ansat Medhjælper. Saa vidt jeg erindrer, paabyder Loven netop dette, og det er ganske naturligt, at det kun er i rene Undtagelsestilfælde, at en saadan fast ansat Medhjælper ikke antages; for hvad vilde der ikke kunne ske, naar Apotekeren har Forfald? Apotekeren er jo et Menneske som alle vi andre, han har sine private Interesser som vi andre, kan ønske at gaa hen at spille sig en L'hombre eller hengive sig til en anden behagelig Beskæftigelse, og at saa en ung Mand eller ung Kvinde skulde være ene om at tilberede eller udlevere Medicin, vilde dog være alt for farligt. Nej, der maa ansættes et Menneske med det Ansvar, som denne Eksamen giver, og det er naturligvis derfor, Bestemmelsen staar i Loven. Den synes jeg ikke, man kan fravige; det vilde medføre stor Utryghed i Befolkningen, naar der i alt for stor Udstrækning paa Apotekerne var ansat Folk, som ikke havde den fornødne Eksamen. Men den betydelige Tilgang af Disciple medfører jo, at Farmaceuterne bliver stillet som de allerfleste andre Fag med Hensyn til Ansættelse og Arbejdsløshed. Der er for Øjeblikket ca. 140 arbejdsløse Farmaceuter. Det er ikke, fordi de ikke vil bestille noget eller ikke kan bestille noget, det er, fordi der ikke er Brug for dem; Tilvæksten er saa betydelig, at det nævnte Antal ikke

kan faa Ansættelse. I Almindelighed uddannes der halvaarlig ca. 40—50 Farmaceuter. I dette Halvaar skal der endda være mange flere, 72, og det paastaas — om det er rigtigt, ved jeg ikke —, at det fortrinnsvis er Kvinder, som søger denne Vej. Jeg kan godt forstaa, at Kvindernes Trang til Selverhverv giver sig ogsaa dette Udslag, men om det nu i alle Tilfælde er en heldig Vej for dem, er jeg ikke saa sikker paa; der kræves jo ikke alene Kendskab til Medicinen og dens Tilberedning, men der kræves ogsaa mange Gange en vis fysisk Styrke for at være Medhjælper, der skal slæbes paa Kasser, paa Krukker og paa saa meget andet. Jeg gaar ud fra, at Apotekerne fortrinnsvis tager Mænd, naar de kan faa dem, og derfor ved jeg ikke, om der blandt de 140 Farmaceutere, som nu gaar ledige, skulde være et ganske overvældende Antal Kvinder. Men det er sagt mig, at Tilgangen væsentlig skriver sig fra Kvinder, og det er ikke saa ganske heldigt, selv om en Blanding naturligvis kan være godt paa dette som paa alle andre Omraader. En Tilvækst udelukkende fra kvindelig Side tror jeg ikke vil være af det gode, foreløbig i hvert Fald ikke.

Det ærede 8de tingvalgte Medlem (Birch) gjorde ogsaa nogle Bemærkninger om Medhjælpernes Løn. Jeg opfattede dem ikke sikkert, men jeg forstod, at det ærede Medlem sagde, at det var en meget ringe Løn, de fik. Hvis han har sagt det, samstemmer jeg fuldstændig deri. Lønnen er efter min Mening for ringe. Medhjælpernes Løn er fastsat paa den Maade, at der er en Grundløn, og saa faar de Aldersstillæg, vistnok 9. Det vil blive ret gamle Drengene, naar de skal have Aldersstillæg hvert 3die Aar og have det sidste efter 7 Aars Forløb. De færreste vil kunne faa eget Apotek. Man har det Mundheld mellem Farmaceuter: Vi Farmaceuter kan blive, hvad det skal være her paa Jorden, kun ikke Apotekere. Dette er naturligvis et stærkt Udtryk, og heller ikke helt rigtigt, men den Slags Ting falder let Farmaceuterne i Munden, naar de med Bitterhed betragter de Forhold, hvorunder de virker og arbejder.

Jeg vil med Hensyn til Forslagets Behandling i Udvalget forbeholde mig min Stilling, navnlig hvad angaar de tre Hovedpunkter, jeg har nævnt her: hvorvidt Apotekerfonden skal bestaa, hvorvidt Nedsættelse skal finde Sted, hvis Fonden bliver ved at bestaa, og hvorvidt vi skulde gøre Forsøg paa at faa de reelle Privilegier købt ud.